

Motion till riksdagen

1988/89:Fö708

av Ingrid Andersson m. fl. (s)

Säkerheten vid transporter av farligt gods

Dagens kemikalieflora innebär inte bara risker vid själva användningen och produktionen utan också vid transporter. Omfattande kemikalietransporter genomkorsar dagligen vårt land på järnväg och landsvägar. Många gånger går transportvägarna genom tätbebyggda områden. Vid en olycka kan skadorna bli mycket omfattande både för miljön och för människorna. All transport av farligt gods måste enligt lagen vara märkt och ha handlingar som visar vad lasten innehåller och vad man skall göra om olycksutsläpp sker. Det är naturligtvis nödvändigt att det finns resurser och rutiner för att kontrollera att lagen efterlevs.

De som arbetar med att transportera farligt gods behöver kunskap om lagen och om hur hantering av godset skall ske för att inte risker skall uppstå. De behöver också kunskaper om vad som behöver göras om en olycka trots allt sker.

Ett särskilt krav på behörighet för dem som transporterar farligt gods skulle vara en åtgärd för att undvika att den mänskliga faktorn utlöser en olycka vid transport av farligt gods. En sådan behörighet skulle garantera viss erfarenhet och adekvat kunskap. Det är också utomordentligt viktigt att räddningskåren i resp. kommun är väl informerad när transporter med miljöfarligt innehåll skall passera.

I dag finns sådana kommunikationsmöjligheter att räddningstjänsten utefter den väg som farligt gods passerar kan få information om tidpunkt och art av farligt gods som transporteras genom ett aktuellt område. Sådana rutiner bör utarbetas av räddningsverket. En högre beredskap kan då uppnås.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av åtgärder för säkrare transporter av farligt gods.

Stockholm den 19 januari 1989

Ingrid Andersson (s)

Ulla Pettersson (s)

Marianne Carlström (s)

Kristina Svensson (s)

Viola Furubjelke (s)